

og det skal naturligvis ogsaa indrømmes, at der kan være noget i enkelte af disse Ting, som det ærede Medlem nævnede. Han roste Ministeren for, at denne havde holdt sig paa det bestaaendes Grund, indenfor de bestaaende direkte Skatteloves Omraade, og det er jo absolut Sandhed. Men jeg vil have Lov til at understrege endnu stærkere, at vel har Ministeren holdt sig paa de bestaaende Loves Grund, men der, hvor han har foreslaaet Forhøjelse, er i Modsætning til, hvad der ellers ofte er Tilfældet, Forhøjelsen sket ene og alene opad og efter en meget stærk Stigning. Det ærede Medlem nærede Betæneligheder ved Formueskattens Forhøjelse og syntes, at man var gaaet for langt ned, og han kunde naturligvis ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at det radikale Venstre, som det ærede Medlem mente, havde haft et andet Standpunkt tidligere. Jeg er ikke saa uenig med det ærede Medlem i, at man maaske her er gaaet lidt rigelig langt ned, det er muligt; men jeg vil paa den anden Side hævde, at en Forhøjelse af Skatten med 1 Kr. for Folk, som ejer 10,000 Kr. i Formue, er ikke saa uoverkommelig. De maa med større Glæde udrede denne Krone mere, naar de ejer 10,000 Kr., end være fritagne for Skat og ingenting eje, det anser jeg for ganske givet. Jeg kan derfor ikke indse, at de Betæneligheder, det ærede Medlem nævnede, i Virkeligheden er saa dybt rodfæstede. Det er imidlertid af den Slags Ting, der neppe skiller os, navnlig hvis det ærede Medlem havde ønsket, at man til Gengæld for at fritage disse Mennesker for en Forhøjelse af Skatten lagde en stærkere Forhøjelse paa de større Formuer.

Derimod er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem (N. Neergaard) i ogsaa at drage Indkomstskatten ind under Forhandlingerne om dette Lovforslag. Den er jo ved Lovforslagets Fræmsættelse holdt ganske udenfor, og det Beløb, som indkommer ved at forhøje Promillen med en Tiendedel, altsaa med 10 Øre pr. 1,000 Kr., vil for Formuer mellem 10,000 og 15,000 Kr. udgøre, tror jeg, 26,000 Kr. De 26,000 Kr., her er Tale om, synes jeg ikke begrundet, at vi skal gaa til at røre ved Indkomstskatten ved dette Lovforslag; og at flytte Beløbet over til det andet Lovforslag lader sig ikke gøre, da den ene Lov foreslaas som en blivende og varig Lov, medens den anden foreslaas kun at skulle gælde for et enkelt Aar. Men hvis det ærede Medlem ønsker, at man skal lægge den fore-

slaaede Forhøjelse af Formueskatten højere op efter en endnu stærkere Maalestok og fritage de mindste af de Formuer, der her er Forslag om, skal jeg ikke nære nogen Betænelighed derved. Jeg vil imidlertid sige til det ærede Medlems senere Udtalelse om, at Bankdirektøren, der har 45,000 Kr. i Indtægt, slipper fri, medens Millionæren, der har 45,000 Kr. i Renteindtægt, skal betale en forhøjet Skat, at det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at det er ulige lettere at have en Indtægt af Formue fremfor en Indtægt af Arbejde. (N. Neergaard: Det sagde jeg ogsaa.). Javel, men der er en overordentlig stor Forskel, og de Folk, som er i Besiddelse af en saadan Formue, har alle Betingelser for at have Skattepligt fremfor dem, der tjener en tilsvarende Indtægt ved personligt Arbejde.

Men i og for sig har jeg ikke noget imod, at ogsaa de meget store Indtægter bliver ramt, og det vil de ogsaa i mange Tilfælde blive efter Lovforslaget om en overordentlig Indkomstskat. Thi efter dette rammes ikke alene alle de, der har haft Indtægter ved den overordentlige Situation, men overhovedet alle de, der har haft forhøjet Indtægt i Aar i Forhold til de to tidligere Aar paa en saadan Maade, at de kommer ind under Lovforslagets Bestemmelser. Jeg tror ogsaa, det i mangfoldige Tilfælde vilde blive overordentlig vanskeligt at skille de forskellige Indtægter ad. Naar det ærede Medlem (N. Neergaard) mener, at kun de Indtægter, som var fremkommet paa Grund af Krigssituationen, skulde beskattes, og at Bevisbyrden skulde paahvile de skattepligtige selv, er jeg ikke ganske sikker paa, at dette lader sig gøre. Jeg tror, man vilde sætte mangfoldige af disse Mennesker i en overordentlig vanskelig Situation, naar de selv skulde til at skille ud, hvilken Del af deres Indtægt der var en Følge af Krigssituationen og hvilken ikke. Derfor er jeg ganske enig med den højtærede Finansminister i den Maade, hvorpaa han har formuleret dette Lovforslag.

Alt i alt mener jeg, at de forelagte Lovforslag er let overskuelige, det er let at sætte sig ind i dem, de behøver ikke at være Genstand for lange og dybsindige Forhandlinger, for det andet giver de det nødvendige, som er forudsat til Renter af og Afdrag paa det stiftede Statslaan og intet der ud over, for det tredje vender de den rette Vej, og endelig led-sages de ikke af indirekte Skatter. Disse Fortrin ved de foreliggende Lovforslag